

РЕШЕНИЕ

№ 269

град Перник, 29 септември 2012 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на 19 септември 2012г. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия ГЕОРГИЕВА к.г.а.х.д. № 255 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба от ю. к. Любомирова – пълномощник на Общинска служба по земеделие (ОСЗ) - Трън против решение № 17/09.07.2012 г., постановено по гр. дело № 91/2012 г. по описа на Районен съд - Трън, с което е отменен изричен отказ на Началник на Общинска служба по земеделие – Трън, обективиран в писмо с изх. № 56 от 26.03.2012 г., в частта, с която е отказано извършване на административна услуга – издаване на скица на имот № 030092, находящ се в землището на с. Слишовци, общ. Трън по искане от С.В.В.***, като е постановено преписката да бъде изпратена на административния орган за извършване на поисканата от заявителя услуга.

С жалбата се иска отмяна на атакувания съдебен акт като неправилен, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е недопустимо, като поддържа теза, че писмото на Началник на ОСЗ – Трън не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. Алтернативно с жалбата се поддържа и теза, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон, предвид факта, че районния съд е приел, че по смисъла на представения по преписката договор за наем, наемателят притежава ограничено вещно право на ползване по отношение на имота – предмет на наемната сделка. С жалбата се възразява срещу решението на първата съдебна инстанция и в частта, с която ОСЗ – Трън е осъдена да заплати разноски по производството пред първата съдебна инстанция в размер на 210 (двеста и десет) лв., която сума била прекомерно завишена предвид фактическата и правна сложност на делото. От касационната инстанция се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да прекрати производството по делото. В съдебно заседание касационния жалбоподател се представлява от ю. к. Любомирова, която заявява, че жалбата се поддържа.

Ответникът по жалбата – С.В.В.*** не се явява пред съда и не се представлява. Пред Административен съд - Перник е депозирана писмена защита от пълномощника му. Възразява срещу жалбата и моли решението на Районен съд – Трън да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, че обжалваното решение следва да бъде обезсилено като недопустимо.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си по смисъла на чл. 219 ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С решение № 17/09.07.2012 г., постановено по гр. дело № 91/2012 г. по описа на Районен съд – Трън е отменен изричен отказ на Началник на Общинска служба по земеделие – Трън, обективиран в писмо с изх. № 56 от 26.03.2012 г., в частта, с която е отказано издаване на скица на поземлен имот № 030092, находящ се в землището на с. Слишовци, общ. Трън във връзка с искане от С.В.В.***, наемател на имота по силата на договор за наем и преписката е изпратена на Началника на ОСЗ – Трън за извършване на исканата административна услуга.

Районния съд е приел, че оспорваното писмо по своята същност е индивидуален административен акт и представлява изричен отказ от страна на специализираната администрация за извършване на исканата услуга за издаване на скица на имот. Констатирано е още, че по административната преписка е представен договор за наем, който може да бъде основание за искане за издаване на скица от собственика, съда или други оправомощени органи и заинтересувани лица. Районният съд е приел, че С.В.***, като страна по договора за наем на имота - обект на търсената административна услуга, е заинтересувано лице по смисъла на Наредба №49/05.11.2004 г. за поддържане картата на възстановената собственост и нейния чл. 3, ал. 1, като носител на ограничено вещно право по силата на представения договор за наем, по който същия е страна. При тези си изводи районния съд е постановил, че административния орган не е разполага с право на преценка дали да издаде или не исканата скица, а е бил задължен да стори това, предвид факта че производството е инициатирано от заинтересувано лице по смисъла на Наредба №49/05.11.2004 г. и поради липсата на законова забрана за това.

Административен съд – Перник не споделя изводите на първата съдебна инстанция, като мотивите за това са следните:

Не се споделя доводът на касационния жалбоподател, че районния съд недопустимо е приел за обжалване пред себе си писмо на Началник на ОСЗ – Трън, като е приел същото за административен акт. Писмо с изх. № 56/26.03.2012 г. на Началник на ОСЗ – Трън е административен акт, с който се засягат законни интереси на лицето, на което се отказва извършване на административна услуга – издаване на скица на поземлен имот. Факта, че отказът не е оформен като решение съгласно изискването на чл. 59, ал. 1 от АПК не променя неговия характер.

Основателно е оплакването във връзка с позицията на Районния съд, че С.В.*** е заинтересувано лице само и единствено поради факта на сключен договор за наем. Наличието на заинтересованост в случаите на подаване на искане за издаване на скица на имот по реда на Наредба № 49/05.11.2004 г., подлежи на преценка за наличие на предпоставки.

Съгласно §8 от ПЗР на АПК правилата на АПК се прилагат и в производствата по извършване на административни услуги, каквато безспорно е издаването на скица. Административните услуги, отнасящи се до обслужването на недвижимите имоти – издаване на удостоверения, скици, схеми, чертежи и др. се предоставят на лица, които са собственици на тези имоти или които претендират други права върху тези имоти. Чл. 27, ал. 2 на АПК, приложим и при извършването на административни услуги по

смисъла на §8 на АПК, освен ако в специален закон не е предвидено друго, указва, че административния орган, при проверка допустимостта на искането за извършване на административна услуга проверява и наличие на правен интерес у заявителя – т. 5. Наредбата дава възможност на заинтересувани лица да искат издаване на скица, без да указва при какви специални условия може да се направи това. Следователно ще се прилага редът на АПК. Заинтересувани лица следва да бъдат тези, у които е налице правен интерес от извършването на услугата. Прилагането на договор за наем на недвижим имот и то за срок от една година, дори неподлежащ на вписване в нито един съответен регистър, не е достатъчно за да удостовери наличие на правен интерес. Исканият скица, ще следва да обоснове в искането, своя интерес да иска извършването на тази услуга. Административният орган, в случай като настоящия, не следва да гадае какви са причините едно лице, което не е собственик на определен поземлен имот, удостоверило единствено качество страна по договор за наем и то за срок от една година, да претендира заинтересованост относно издаване на скица на имот, чийто собственик не е. Договорът за наем, сключен за срок от една година не подлежи на вписване нито в имотния регистър, нито в регистрите на картата на възстановената собственост.

Не се тълкува правилно текстът на чл. 18, ал. 1 от Наредбата, приложимо към лицата по чл. 3, ал. 1 от Наредбата във връзка със заинтересуваните лица. Заинтересуваните лица по смисъла на Наредбата не са с еднакъв статус с лицата, притежаващи ограничено вещно право. Текстът на чл. 18 на Наредбата определя имащите право да подадат молба за извършване на промени в КВС и регистрите към нея – от собственик или носител на ограничено вещно право върху имота, както и молба за вписване на договори и промени в част „В” на партидата на имота – в допълнение към т. 1 и лица, които са арендатор, наемател или ползвател на поземлен имот на друго законово основание. Дори и да приложим този текст относимо към лицата имащи право да поискат да им бъде издадена скица, то настоящия ответник не попада в нито една от тези групи. Това е така, защото С.В.*** не е нито собственик, нито носител на ограничено вещно право върху имота, нито е друго заинтересувано лице по смисъл на друг закон или нормативен акт, нито е арендатор, нито наемател по договор за наем, сключен за повече от една година (защото само такива договори за наем се вписват в регистрите към КВС). Неправилна е позицията на районния съдия, че наемателят по договор за наем е носител на ограничено вещно право на ползване върху имота. Договорът за наем има само облигационно действие, т. е. наемателя получава облигационно право на ползване, а не ограничено вещно право. Договорът за наем е облигационен и не поражда вещноправно действие. Наемателят няма вещни права върху вещта, той е държател, а не владелец. Вещните права са абсолютни – на носителя на вещното право противостои задължението на всички останали правни субекти да се съобразяват с неговите права. По това се различава вещното от облигационното право, тъй като при последното правнозадължено е лицето по облигационното правоотношение. Правата на наемателя в случая са противопоставими единствено и само на наемодателя, докато вещното право на ползване е противопоставимо на всички. Договорът за наем има ограничено правно действие. С договора за наем нито се прехвърля вещно право, нито се учредява ограничено вещно право върху вещта, а само се предоставя нейното ползване, тъй като договорът за наем е сделка на обикновено управление, а не на разпореждане.

Въз основа на изложеното настоящия състав намира, че първоинстанционния съд се е произнесъл по недопустима жалба, тъй като за касационния ответник не е налице правен интерес. При това положение оспореното решение като недопустимо следва да бъде обезсилено и производството по делото прекратено.

Представеното по делото определение № 50 от 10.07.2012г. на смесен петчленен състав на ВАС и ВКС е постановено по спор за подсъдност касаещ друг съд и други страни, поради което по силата на чл. 298 от ГПК пределите му се простират по отношение на тях.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 3 от АПК, касационен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

Обезсилва решение № 17/09.07.2012 г., постановено по гр. дело № 91/2012 г. по описа на Районен съд – Трън и вместо него:

Оставя без разглеждане жалба вх. № 74 от 09.04.2012г. срещу обективиран в писмо с изх. № 56 от 26.03.2012 г. отказ на Началник на Общинска служба по земеделие – Трън за извършване на административна услуга – издаване на скица на имот № 030092, находящ се в землището на с. Слишовци, общ. Трън по искане от С.В.В.*** и прекратява производството по ГД № 90/2012г. по описа на районен съд гр. Трън.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/